

عنوان مقاله:

تأثیر سیاست نظامیگری نادرشاه افشار بر تجارت خارجی ایران

محل انتشار:

تاریخ نامه ایران بعد از اسلام، دوره 9، شماره 16 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 37

نویسندگان:

سید هاشم آقاجری - تاریخ/ دانشکده ادبیات و علوم انسانی/ دانشگاه تربیت مدرس تهران

فرشاد مومنی - اقتصاد. دانشکده اقتصاد. دانشگاه علامه طباطبایی تهران

سمیه خانی پور - تاریخ، دانشکده ادبیات و علوم انسانی. دانشگاه تربیت مدرس.

خلاصه مقاله:

دوره نادرشاه افشار (۱۱۴۸-۱۱۶۰ ه.ق) دوره شورشها و جنگهای متمادی داخلی و خارجی در تاریخ ایران توصیف می‌شود که در پی بر افتادن صفویه ایجاد شده بود. این امر، بخش‌های اقتصادی و اجتماعی ایران را تحت تأثیر قرار داد. این نوشتار به تأثیر سیاست نظامیگری نادرشاه افشار بر تجارت خارجی ایران می‌پردازد و جهت تفسیر مسئله پژوهش، از روش توصیفی و تبیینی استفاده می‌شود. یکی از مباحث مهم اقتصادی ایران در دوره نادرشاه، کاهش و رکود تجارت خارجی ایران بود که ادامه روند اواخر دوره صفوی بود. این مسئله متأثر از خط مشی و رویکرد نظامیگری نادرشاه بحرانی‌تر گردید زیرا هزینه‌های سنگین اقتصادی - اجتماعی آن، مانع پیشرفت و توسعه اقتصادی کشور شد. رویکرد نظامیگری نادرشاه که به اخذ مالیات‌های سنگین از تولیدکنندگان و تخریب زیرساخت‌های کشاورزی، تجاری و ناامنی داخلی منجر شد، کاهش تولید اصلی‌ترین کالاهای صادراتی ایران یعنی ابریشم و پشم را در پی داشت. کاهش کالاهای تجاری ذکر شده باعث افزایش قیمت آنها شد که در نتیجه تجارت خارجی ایران را تحت شعاع قرار داد. کمپانی‌های خارجی در این دوره متأثر از وضعیت داخلی ایران، با کاهش سودآوری مواجه شدند. در نتیجه این شرایط، سطح فعالیت‌ها و تعاملاتشان با ایران به میزان قابل ملاحظه‌ای کاهش یافت.

کلمات کلیدی:

ایران، نادرشاه، نظامیگری، تجارت خارجی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1565745>

